

mende senere skaffede Attest for god Dpforsel; men nei, han maa først reise hjem, skaffe Attest og med Attesten reise Landet om, til han finder en Sessjonschef, og han er i Reglen langt borte. Det troer jeg nu er en Misforstaaelse, og hvor skulde man have søgt Forklaring i saa Henseende? Den skulde man have søgt i § 22, der havde det været det naturlige Sted at søge den. I § 22 hedder det: „Af det tjenstdygtige Mandskab, der staaer for Udskrivning, antages først de, som frivilligt melde sig for at forrette Tjeneste paa de sædvanlige Vilkaar.“ Deri ligger altsaa Beviset for, at Sessjonsmyndigheden ikke er berettiget til at udelukke Noget, der iøvrigt er anerkjendt som tjenstdygtig, naar han træder frem og siger: „Jeg vil tjene.“ Men hvorledes kan nu Stillingen være forandret derved, at han siger: „Jeg vil tjene istedetfor min Kammerat?“ Deri ligger Misforstaaelsen. Jeg mener ikke, at det kan rettes paa anden Maade, end igjennem Lovgivningen; men saa maa jeg opfordre den ærede Minister til at gjøre Forslag til Forandring i denne Retning; det vilde netop her være meget hensigtsmæssigt; thi efter den Maade, hvorpaa Nummerbytningen nu drives, tør jeg sige, at den er et reent Spil, og denne Paragraph staaer da — ja, det er maa skee et uheldigt Udtryk, — ligesom for at gjøre Nar af Folk, naar man forlanger Egenstaber, som ikke kunne skaffes tilveie, og det er jo her umuligt. — Jeg kommer nu altsaa til det Spørgsmaal: „Benyttes Nummerbytning hyppigt, er den gjort let ved selve Sessjonen?“

Justitsministeren: Nummerbytningen benyttes kun sjældent ved Sessjonerne. Ved Sessjonen for 1854 fandt der kun 201 Nummerbytninger Sted, og ved Sessjonen for 1855 kun 158. Iøvrigt har man søgt at gjøre Nummerbytningen lettere derved, at Lovens § 28 i Praxis fortolkes saaledes, at ikke blot de Bærnepligtige, som høre til samme Sessjonsdistrikt, kunne bytte, men ogsaa de, der høre til forskjellige Sessjonsdistrikter, alt dog under den Forudsætning, at de høre til den samme Marsk Klasse. Om Nummerbytningen har Ministeriet troet at burde lade udgaae et Circulaire af 11te Marts 1852, som findes i Departements-

tidenden og hvis Indhold optages i de almindelige Sessjonsplacater; i dette Circulaire har man fraraadet Nummerbytningen paa selve Sessjonen, paa Grund af den Usikkerhed, der finder Sted, forinden man kjender Udsaldet af Reparitionen, thi inden man kjender denne, veed man ikke, hvor høit man kommer op i Nummerne med Hensyn til dem, der skulle beholdes til Udskrivning. Iøvrigt er der angaaende Stilling og Nummerbytning ved Troppeafdelingerne et Circulaire fra Krigsministeriet af 1ste December 1854, for at gjøre Stillingscommisstonairer overflødige og forhindre deres bekjendte Dptrakteri. Hvad den Fortolkning angaaer, som den ærede Spørger opstillede af § 28, da kan jeg ikke erklære mig enig i den. Paragraphen er ikke hidtil bleven fortolket paa den af den ærede Taler omtalte Maade, men ganske efter dens Bogstav. Som den ærede Rigsdagsmand bemærkede, kan den imidlertid ikke bringes aldeles i Overensstemmelse med § 26; det er altsaa naturligt, at hvor disse Paragrapher samtidigt skulde bringes til Anvendelse, er man gaaet ud fra, at de Bestemmelser i § 26, som ikke passe eller ikke stemme med Bestemmelserne i § 28, maatte være uirksomme, saa at det altsaa ikke kan fordres af den, der overtager det lavere Nummer, hvad der i § 26 fordres af den, der lader sig stille for en Anden, at han skal være frigjort for Tjeneste ved den staaende Hær og endelig overført til Forstærkningen. Derimod kunne de andre Bestemmelser, der indeholdes i § 26, bringes til Anvendelse paa Nummerbytning, og de blive ogsaa anvendte. Det forekommer mig ikke at være uden al Betænkning at forandre denne Bestemmelse paa den af den ærede Taler angivne Maade. Det kan jo tænkes, at den, der havde de ringere Qualificationer, jeg mener lavt Maal, men et høit Nummer, kunde bytte med En, der havde f. Ex. høit Maal, men et lavt Nummer, hvorved altsaa Hæren fik en mindre tjenstdygtig Soldat, end den ellers vilde faae, og det er sandsynligvis — det antager Ministeriet idetmindste — Grunden til den Bestemmelse i § 28, at den Bærnepligtige, som ved Bytningen faaer det lavere Nummer, skal have de Egenstaber, som udfordres for at kunne stilles for en Anden.